

Hálaadó ima

Ez az az ima, melyet ők mondtak:

„Hálát adunk Neked! Minden lélek és szív felemelkedett Hozzád, zavartalan név, megtisztelve az 'Isten' elnevezéssel, és dicsérve az 'Atya' nevével, mivel mindenkéhez és mindenhez (eljön) az atyai jószág és szeretet, és minden tanítás olyan legyen, mely kellemes és világos, tudatot ad nekünk, példabeszédet (és) ismeretet: tudatot, hogy megértsünk téged, azért hogy értelmezzünk Téged, ismeretet, hogy megismerjünk Téged. Örvendezünk, meg vagyunk világítva a Te tudásod által. Örvendezünk, mert megmutattad nekünk Magadat. Örvendezünk, mert mióta (a) testben vagyunk, istenivé teszel bennünket a tudásod által.”

„Annak az embernek a hálaadása, aki eljut Hozzád, az egy dolog: mivel ismerünk Téged. Megismertünk Téged, szellemi fény. Az élet élete, megismertünk Téged. Minden teremtmény anyaméhe, megismertünk Téged. Anyaméh, várandós az Atya természetével, megismertünk Téged. A nemző Atya örök állandósága, ezért imádjuk a Te jószágodat. Ezért van egy fohász, amit kérünk: legyünk megőrizve a tudásban. És létezik a védelem, amit csodálunk: hogy nem botlunk meg ebben fajta életben.”

Amikor elmondták ezeket a dolgokat az imában, megölelték egymást és elmentek megenni a szent ételüket, melyben nem volt vér.

Az írrok megjegyzése

Lemásoltam ezt az értekezését. Igazából nagyon sokat hoztak hozzám. Nem másoltam le őket, mert azt gondoltam, hogy hozzátok jöttek. Tétováztam is, hogy lemásoljam ezeket számotokra, mert, talán (már) eljutottak hozzátok, és a dolog megterhel benneteket. Mivel az értekezések róla, melyek eljutnak hozzám, számtalanok...

Fordította: Aranyi László

[Vissza a nyitólapra](#)